

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διοικητής

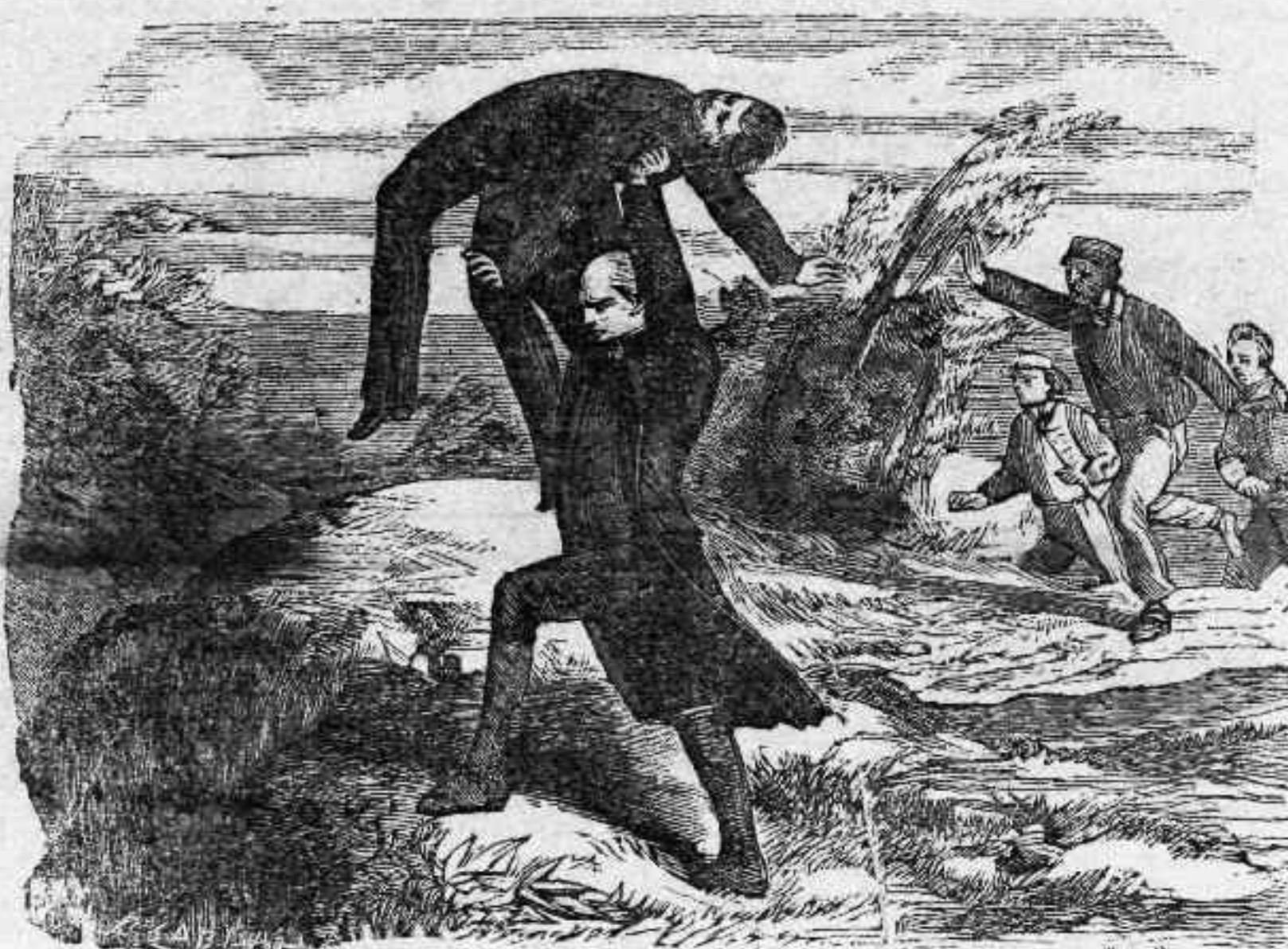
ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ διασκευῇ τῶν ἐδῶν
Ἡμεριῶς καὶ Γε-
ρανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΤ' ΑΡΘΡΟΥ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑξαεὶς θρ. ν. 8	Κάρμεν καὶ Ἀναΐς, μυθιστόρημα Ponson du Terrail, μετὰ	Ἐν Ἀθήναις..... Λεπ. 40
» » ἑξαεὶς » » 5	εἰκόνες, μεταφρ. Ε. Σχινᾶ. (τίτλος.) — Οἱ δύο καλλιτέχναι,	» ταῖς ἐπαρχίαις..... » 45
» ταῖς ἐπαρχ. ἑξαεὶς » » 10	διήγημα, ὑπὸ Λάμπρου Ἑνῶλη. — Παικίλα. — Ἀγρίαις κί- νισμα. — Αἰνίγματα. — Γνωστοποιήσεις.	» τῶν ἐξωτερικῶν..... » 25
» » ἑξαεὶς » » 6		
» τῶν ἐξωτερικῶν ἑξαεὶς θρ. 15		Φύλλα προηγούμενα λεπτ. 50

Τὸν ἐξοργισμένον εἰς τὴν ἀβυσσιν. — Σελ. 409, στήλη 3.

ΚΑΡΜΕΝ ΚΑΙ ΑΝΑΪΣ

PONSON DU TERRAIL

XV

ΖΗΛΟΥΣΙΑ. — Συνέχεια.

— Φιλτάτη, εἶπεν ὁ μαρκήσιος σύ-
ρων αὐτὴν πρὸς ἐκυτόν, μὰς ὦθεϊ τὸ
πεπρωμένον. Διαχειρίσθην εὐσυνειδή-
τως τὰς ὑποθέσεις τοῦ συζύγου σου,
οὐδὲν δι' ἐμέ ἐξοικονομῶν. Πῶς θέλεις
ν' ἀναχωρήσω; Τί ὧ' ἀπογείνω;

Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ,
λέγοντος τὰς ἀπίμους αὐτὰς λέξεις,
αἰτίνας τὸν ἐξωγράφον ὁλόκληρον, ἡ
φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ δὲν ἔπρεπε

τὸ παράπαν! Τὸ ἐρώτημα τῆς αἰσχύ-
νης, τὸ ἐξηγρημένον αἷμα ἀρχαίας
οἰκογενείας, δὲν ἀνέβηκεν εἰς τὸ μέτω-
πόν του.

— Λοιπὸν! ἀνεφώνησεν ἡ κυρία δὲ
Φλάρ, θὰ καταβῶ μίαν ἔτι βαθυίδα
τὴν κλίμακα τῆς ἀτιμίας, εἰς τὴν ὁ-
ποίαν με ἐβουλόσατε. Δὲν ἔχω τίποτε
ἰδικόν μου, ἐγὼ πᾶν ὅ,τι ἔχω προέ-
χεται ἐκ τοῦ συζύγου μου... Ὡς
σὰς δώσω τοὺς ἀδάμαντάς μου, τὰ
ψέλλια μου, τοὺς δακτυλίους μου, τὸ
βαλάντιόν μου... Ὡς κλέψω τὸν σί-
ζυγόν μου, χάριν ὑμῶν... ἀλλὰ φύ-
γετε! Φύγε, σοὶ λέγω!

Καὶ ἐσύρετο ἡ δυστυχὴς εἰς τὰ γό-
νατά της ἱκατεύουσα καὶ συμπλέκουσα
τὰς χεῖρας... .

Τὴν ἐπύριον, περὶ τὰς τέσσαρας
τῆς πρωίας, ὁ μαρκήσιος Ἀρμάνδος
Λιστὰν κατέβη ἀθρόως ἐκ τοῦ δω-
ματίου του, ἔχων εἰς τὰ θυλάκια τὰς
ἐκατὸν χιλιάδας φράγκων, τῶν ὁποίων
τοὺς τίτλους αὐτὸς εἶχεν ἐμπιστευθῆ ὁ
ἐντιμος Φρανσέσκ, καὶ τοὺς ἀδάμαντας
τῆς κυρίας δὲ Φλάρ.

— Ἐκατὸν χιλιάδες καὶ ἐκατὸν χι-
λιάδες εἰς χρεώγραφα κάμνουν διακρί-
σεις χιλιάδας, ἐβουλόσατο. Δὲν εἶναι
πολύ' ἀλλ' ὁπωσδήποτε δὲν ἔχασα
ἐδῶ τὸν καιρὸν μου. Εἶναι δυσάρεστον
ὅτι κατέληξα τόσον ἀποτόμως...

Αἱ λέξεις αὗται ἦσαν ὁλόκληρον τὸ
μυστήριον τοῦ ἐρεβώδους σκοποῦ τοῦ
ἀνθρώπου αὐτοῦ...

Ἦτο οὗτος ἐκ τῶν εὐπατριδῶν ἐ-